

DE RERVM NATVRA II

sed citius cedunt gravioribus exsuperata.
 at contra nulli de nulla parte neque ullo 235
 tempore inane potest vacuum subsistere rei,
 quin, sua quod natura petit, concedere pergat;
 omnia quapropter debent per inane quietum
 aequae ponderibus non aequis concita ferri.
 haud igitur poterunt levioribus incidere umquam 240
 ex supero graviora neque ictus gignere per se
 qui variant motus per quos natura gerat res.
 quare etiam atque etiam paulum inclinare necessest
 corpora; nec plus quam minimum, ne fingere motus
 obliquos videamur et id res vera refutet. 245
 namque hoc in promptu manifestumque esse videmus,
 pondera, quantum in se, non posse obliqua meare,
 ex supero cum praecipitant, quod cernere possis.
 sed nil omnino (recta) regione viai
 declinare quis est qui possit cernere sese? 250
 Denique si semper motus conecitur omnis
 et vetere exoritur (semper) novus ordine certo
 nec declinando faciunt primordia motus
 principium quoddam quod fati foedera rumpat,
 ex infinito ne causam causa sequatur, 255
 libera per terras unde haec animantibus exstat,
 unde est haec, inquam, fati avulsa voluntas
 per quam progredimur quo ducit quemque voluptas,
 declinamus item motus nec tempore certo
 nec regione loci certa, sed ubi ipsa tulit mens? 260
 nam dubio procul his rebus sua cuique voluntas
 principium dat et hinc motus per membra rigantur.
 nonne vides etiam patefactis tempore puncto